

Šípkový týden

V **pondělí** mě Boženka překvapila. „Emilku, dneska půjdeme na šípky!“ řekla slavnostně a mávla plátěnou taškou. Vypadalo to, jako by vyrážela na dobrodružnou výpravu. Oblékla si zelený kabát s velkou kapsou, kam by se vešel i malý oběd nebo půl sáčku piškotů. Já nasadil svůj výraz „hlídací pes expedice“ a vyrazili jsme. Našli jsme spoustu keřů, ale žádný se Božence nelíbil. Zítra jdeme znovu.

V **úterý** jsme našli ten správný keř. Šípky byly všude! Červené korálky mezi trnám. Boženka řekla: „Tyhle šípky jsou ty pravé!“ A já? Dohlížel jsem na každý šípek. Když některý vypadal podezřele, zavrčel jsem. Přemýšlel jsem, proč lidé sbírají věci, které píchají. Mně tedy šípky moc nevoní. Ani nechutnají. Jednou jsem je zkusil – fuj! Ale Boženka říkala, že jsou velmi zdravé. A pro ni chci jen to nejlepší. Takže jsem Božence ukazoval zapomenuté větvičky, aby taška byla úplně plná.

Ve **středu** Boženka šípky vysypala na stůl a přebírala je. Odtrhávala jim stopky a dávala pryč větvičky a lístky. A také jednu ospalou berušku, která spala na šípkovém listu. Boženka všechny očištěné šípky dala do velké mísy s vodou a opláchla je. Pak je dala na plech, aby se usušily. Líbilo se mi, jak to vonělo. Jako naše procházky.

Ve **čtvrtek** Boženka usoudila, že zjistí, jestli bude z šípků dobrý čaj. „Dneska si uděláme šípkový čaj,“ oznámila ráno. Já zvažněl – snad ho nebudu muset pít také? Boženka nasypala hrst šípků do konvice a zalila je vodou. A ten den se už nedělo nic.

Až v **pátek** se vařilo. No, nevonělo to tak špatně. Že bych přece jenom zkusil? Boženka si čaj sladila medem. A mně upadla kapka medu na čumák. Voněla sladce a teple. Ale slíznout jsem ji nesměl! Prý to pro pejsky není dobré. Tak jsem jen zůstal strnule sedět s medovou ozdobou na nose a Boženka se smála, když mi ji utírala.

V **sobotu** se Boženka pustila do přípravy další konvice čaje. Já hlídal sporák. Boženka říká, že teplota je důležitá. Nevím, co to přesně je, ale když hrnec začal podezřele bublat, zaštěkal jsem. „Díky, šéfkuchaři,“ usmála se a stáhla plamen. Byl jsem hrdý pomocník.

V **neděli** jsme seděli na gauči. Boženka si nalila čaj od včerejška do svého hrníčku s puntíky. Já měl svoji miskou s vodou a piškoty. Slunce za okny svítilo a vypadalo to, že celý svět je v klidu. „Šípkový čaj je plný zdraví. Jeden hrníček denně a každá nemoc se ti vyhne.“ Já jí položil hlavu na koleno a předsevzal jsem si, že musím dohlédnout na to, aby každý den vypila hrníček. Nebo raději dva! Jistota je jistota.